

ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ.

ΚΛΗΜΗΣ Ο ΑΔΕΞΑΝΔΡΕΥΣ.

ΚΛΗΜΗΣ ἐν τῇ Ὑποτυπώσει, ξυνελόθη εἶπεν, πάσης τῆς ἐνδιαθήκης γραφῆς ἑπιτετημῆσας πεποιήται διηγήσεις μηδὲ τὰς ἀντιλεγόμενας παρελθῶν, ἢ Ἰσάδα λέγω ἢ τὰς λοιπὰς Καθολικὰς Ἐπισολὰς, τῷ τε Βαρνάβᾳ καὶ τῷ Πέτρῳ λεγομένῳ Ἀποκάλυψιν.

ΩΡΙΓΕΝΗΣ.

ΠΕΤΡΟΣ Μάρκον υἱὸν ἐν τῇ καθολικῇ Ἐπισολῇ δὲ τῶν ὁμολόγησε Φάσκων Ἀσάξεται ὑμᾶς ἢ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτῇ, καὶ Μάρκῳ ὁ υἱὸς μου. — 4 Πέτρῳ ἐφ' ᾧ οἰκοδομεῖται ἡ Χερσονοῦ ἐκκλησία, ἧς πύλαι ἀδὲν ἔσονται κλεισταί, μίαν Ἐπισολὴν ὁμολογημένῳ καὶ ἀλέλοιπεν ἔσω τῆς δούτερον ἀμφιβάλλεται γὰρ.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ.

ΠΕΤΡΟΥ μὴ ἡ Ἐπισολὴ μία, ἢ λεγομένη αὐτῆ περὶ τῆς ἀνωμολόγηται ταύτης τῆς 6 οἱ πάλαι πρεσβύτεροι ὡς ἀναμφιλέκτῳ ἐν τοῖς σφῶν αὐτῶν κατὰ ἐκείνην συγγραμμάσιν. — 7 Ἀλλὰ τὰ μὴ ὀνομαζόμενα Πέτρῳ, ὡν μίαν μόνον γνησίαν ἔγνω Ἐπισολὴν καὶ πρὸς τοῖς πάλαι πρεσβυτέρους ὁμολογημένῳ. — 8 Τακτικῶν ἐν πρώτοις τῷ ἀγίῳ τῷ Εὐαγγελίῳ τετρακτῶν οἷς ἔπεται ἡ τῷ Πράξῳ τῷ Ἀποστόλῳ γραφῇ καὶ ταύτῃ, τὰς Παύλου λεκτικῶν Ἐπισολῶν αἷς ἐξῆς τῷ φερομένῳ Ἰωάννῳ περὶ τῆς, καὶ ὁμοίως τῷ Πέτρῳ κυριώτερον Ἐπισολῶν. — 9 Ἐκ τῷ Πέτρῳ λέξεων, ἐν ὁποῖσιν καὶ ἔτῳ ἐπαρχίαις ὅσων ἐκ σφαιτοῦ τῷ Χερσονοῦ εὐαγγελιστοῦ, τῷ καινῆς ἀσκήσεως παρεδίδοτε λόγον, σαφῆς ἂν εἴη ἀφ' ἧς εἰρηκαμῆ ὁμολογημένη αὐτῆ Ἐπισολῆς, ὡς τοῖς ἐξ Ἑβραίων ἔσιν ἐν ἀσφατοῦ Πόντου καὶ Γαλατίας, Καππαδοκίας τε καὶ Ἀσίας καὶ Βιθυνίας γραφῆ. — 10 Κέχρηται Παπίας μαρτυρίαις ὅτι τῷ Ἰωάννῳ περὶ τῆς Ἐπισολῆς, καὶ τῷ Πέτρῳ ὁμοίως. — 11 Πολύκαρπῳ ἐν τῇ δηλωθείσῃ περὶ Φιλιππησίαις αὐτῆ γραφῇ φερομένη εἰς δεῦρο, κέχρηται τισὶ μαρτυρίαις ὅτι τῷ Πέτρῳ περὶ τῆς Ἐπισολῆς. — 12 Μέννηται Εἰρηναῖῳ τῷ Ἰωάννῳ πρώτης Ἐπισολῆς, μαρτυρία ἐξ αὐτῆς πλεῖστα εἰσφέρειν ὁμοίως τῷ καὶ τῷ Πέτρῳ περὶ τῆς.

ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ.

ΣΙΜΩΝ Πέτρῳ ἀπόστολῳ υἱὸς Ἰωάνᾳ, ἐπαρχίας Γαλιλαίας, κώμης Βηθσαϊδά, ἀδελφὸς

Ἀνδρῆς ἀπόστολος, καὶ ἀρχηγὸς τῶν ἀποστόλων, καὶ τῷ Ἐπισκοπῶν τῆς Ἀντιοχείας ἐκκλησίας, καὶ τὸ κήρυγμα τῶν ἀσφατοῦ, καὶ ἐκ τῆς σφαιτοῦ πεισθασάντων, ἐν Πόντῳ, Γαλατίᾳ, Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ, καὶ Βιθυνίᾳ, τῷ δούτέρῳ Κλαυδίᾳ ἐτῆ, εἰς τὸ ἐκπολεμῆσαι Σίμωνα τῷ Μάγον, τῇ Ρώμῃ ἐφίσταται, ἐνθα εἴησι πέντε ἐνιαυτῆς, τῷ θεῶν τῷ ἱερωσύνης κατέχευεν, ἕως τῆς τελευταίας ἐνιαυτῆ Νέρων, τῆς τῆς, τῆς τεσσαρεσκαίδεκάτης, ἐφ' ἧς καὶ σαυραβεῖς ἐμαρτύρησε, καὶ κεφαλῶν καὶ γῆν ἔχων, τὰς πόδας τῆς ἐν μετεωρῷ, φάσκων ἀνάξιον ἑαυτὸν εἶναι τῷ ὁμοίον τρόπον σαυραβῆναι τῷ πάντων Κυρίῳ. ἔγραψε δύο Ἐπισολὰς, τὰς ὀνομαζόμενας καθολικὰς ἀφ' ὧν τῷ δούτερον οἱ πλεῖσται ἐκ ἐγκρίνουν αὐτῆ τυγαίνειν, δὲ τῷ χαρρακλήσῃ, καὶ τῷ ἀσφατοῦ πρώτης Ἐπισολῆς. &c.

ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΣ.

ΤΟΙΣ ἐκ σφαιτοῦ καὶ [Πέτρῳ] ἐπιστάται, ὡς ὁ μακάριος Ἰάκωβος. ἀλλ' ἐκείνῳ μὴ ἀορίστως πᾶσι τοῖς ὑπὸ τῷ οἰκισμένῳ καλοικῆσιν Ἰουδαίοις ὁπδήποτε ἔσιν ἔτῳ τῷ ἀσφατοῦ τοῖς κλίμασι Πόντου Γαλατίας. τῷ Πόντῳ τῷ σφαιτοῦ Γαλατίας, ἐπεὶ ἐστὶ καὶ ἄλλη καὶ Κελτῶν Γαλατία, ἧτις καὶ ὄντως Γαλατία, ἀφ' ἧς καὶ ἔτοι μετακίθησαν ἐνταῦθα. τῷ τοῖς ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐγκριμένους ἐν τῇ σφαιτοῦ τῷ λόγον ποιῆται, ἐγκυκλίῳ ταύτῃ χρωμένῳ ἐπισολῇ.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΟΣ.

ΤΑΥΤΗΝ ἐπιστάται ὁ μακάριος Πέτρῳ τοῖς ἐν τῇ διασπορᾷ ἔσιν Ἰουδαίοις καὶ ἡνωμένοις Χερσονοῖς. γραφῆ τῷ ἐπισολῶν διδασκαλικῶν, ἐπιστηρίων αὐτῆς, διότι ὁπ Ἰουδαίων ἑπιστάται. καὶ πρῶτον μὴ ἐξηγεῖται καὶ δόδοεικνυσιν, ὅτι ἡ εἰς τῷ Χερσονοῦ πῆσι δόδο τῷ σφαιτοῦ κατηγγέλη, καὶ δι' αὐτῶν ἐμηνύθη ἡ δὲ τῷ αἵματι αὐτῆ λύτρωσις, καὶ ὅτι αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσι εὐηγγελισθῆ τα πάντα, εἰς ὃ ἐπιθυμῆσιν ἄγγελοι πρὸς αὐτῶν. εἶτα συμβελδύσας ἀξίως τῷ καλέσαντι ἀναστρέφεται, προτρέπεται καὶ βασιλέας τιμᾶν, γυναίξεται καὶ ἀνδράσιν ὁμοφροσύνην κατὰγγέλει. καὶ εἰς τὰ ἡθῆ παραινέσας ὀλίγα, σημαίνει ὅτι καὶ εἰς τῷ ἄδῳ γέγονε πρὸς Κυρίῳ τὸ κήρυγμα τῷ σωτηρίας καὶ ἀνασάσεως ἵνα καὶ οἱ προθανόντες ἀνασῶσι, καὶ κριθῶσι μὴ τῷ σώματι, τῇ τῷ χαλεπῆ ἀνασάσεως διαμείνωσι καὶ ὅτι τὸ τέλει πάντων λοιπῶν ἦγίκε, καὶ ὀφείλκει πάντες ἔτοιμοι γίνεσθαι, ὡς λόγον δόδοῦσιν τῷ κελτῇ καὶ ἔτος τελειοῖ τῷ ἐπισολῶν.

6 Papias & Polycarpus, de quibus infra. Nescio an & Clemens, Ep. ad Cor. c. 16, 33, 38. Adde Patres Concilii Carthaginensis, Can. 27. & Concil. Laodicenum, Can. 60. & Auctorem Canonum qui Apostolici dicuntur, Can. 85¹⁰. 7 Hist. Eccl. 1.3. c. 3. 8 Hist. Eccl. 1.3. c. 25. 9 Hist. Eccl. 1.3. c. 4. 10 Hist. Eccl. 1.3. c. 39. 11 Hist. Eccl. lib. 4. c. 14. 12 Hist. Eccl. 1.5. c. 8.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ,

Ἐχοντά τινες καὶ μερικὰς ὑποδιαίρεσεις.

- α' Περί τῆς Χερσονοῦ ἀνωμολογίας καὶ ἀπὸ ὑπομνήσεως πειρασμῶν καὶ ἀπὸ σφαιτοῦ πίστεως ἀσφατοῦ ἐκκλησίας τῷ τῷ σφαιτοῦ.
- β' Περί ἐλπίδος καὶ ἀρισμοῦ τῷ τῷ σφαιτοῦ ἐπὶ τῇ ὑπομνήσει ἀσφατοῦ ἀνασάσεως.
- γ' Περί τῆς ἐπιστάσεως τῷ τῷ σφαιτοῦ ἐπὶ τῇ Χερσονοῦ, πρὸς ἀφίλειαν καὶ τῷ ἔξῳ, εἰς δόδο θεοῦ.
- δ' Περί τῆς ἀπὸ ἀσφατοῦ ὑπομνήσεως, καὶ φιλαδέλφειας, καὶ ἡσυχίας. Ἐν ᾧ, Περί δόδο ὑπομνήσεως, καὶ ἀνεξίκακα ὑπομνήσεως ἀσφατοῦ Χερσονοῦ. Περί ὑπακοῆς γυναίκα, καὶ ὁμοίως τῷ τῷ ἀσφατοῦ, καὶ σωτηρίας τῷ τῷ σφαιτοῦ. Ἐν ᾧ, Περί τῷ ἀσφατοῦ πρὸς γυναίκα.

- ε' Περί τῆς ἀπὸ ἀσφατοῦ ἀνασάσεως, καὶ ἐπιταλῆσεως τῷ τῷ σφαιτοῦ καὶ τῷ σφαιτοῦ, καὶ τῷ ἀσφατοῦ τῷ σφαιτοῦ.
- ς' Ὅτι κλητοῖς τῷ τῷ σφαιτοῦ, καὶ τῷ σφαιτοῦ καὶ τῷ σφαιτοῦ πρὸς τῷ σφαιτοῦ.
- ζ' Παραινέσις πρὸς τῷ τῷ σφαιτοῦ ἐπιστάται τῷ τῷ σφαιτοῦ. Ἐν ᾧ, ἀπὸ κλητοῦ πάντων πρὸς τῷ τῷ σφαιτοῦ εἰς τῷ τῷ σφαιτοῦ.
- η' Εὐχὴ ὑπὲρ πλειάσεως τῷ τῷ σφαιτοῦ.

ΠΕΤΡΟΥ